

ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿನ್ನೆಯ ಧರ್ಗೆಯನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುವ ಹಾಗೆ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಗಾಳಿ ಬಿಸ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಸ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಡಗಳಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶ ಕಡು ನೀಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಗಿಡಮರಗಳು ಆಗಷ್ಟೇ ಸುರಿದ ಮಳೆಯನ್ನು ಹೀರಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಹಸಿರಿಸಿದ ನಳಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಗಲಿ ಮುಂಗಟ್ಟಿಗಳು, ಸಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳು, ಬಣಿಯಂಥ ಕಂಪನಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಭಾರೀ ಕುಳಗಳ ಬಂಗಲೆಗಳು, ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲುಮರಗಳು, ಹಾಯಾಗಿ ನಿತ್ಯಕೊಂಡೋ ಮಲಿಗೆಂಡೋ ಇದ್ದ ಹಸು ಕರುಗಳು, ಕೂತಲೀ ಕೂರದೆ ಅಲೆಯುವ ನಾಯಿಗಳು ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಮೆರವಣಿಗೆ ಅಂದರೆ ಕೇಳಬೇಕೇ? ಅಳುವ ಪಕ್ಕದ ಬಾಪುಟಗಳು ಬೀದಿ ದೀಪಗಳ ಮೇಲೆ, ಸಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳ ಗೇಟುಗಳ ಮೇಲೆ, ಕೆಲವು ತ್ವರಿತ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ರಾರಾಜೆಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗಲೇ ಕೆಲವರು ವ್ಯಾಲೀಸರು ಲಾಲಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಬಂದಾಕನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಕದ ಅಭ್ಯಧಿಯನ್ನು ಏರಿಸುವಂಥ ರ್ಯಾಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರಾನಿಸಿದ್ದವರು ಭದ್ರಪೂನವರು. ಇನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾತ್ರಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಜನಜಂಗಳಿ, ವಾಹನ ದಟ್ಟಕೆ ಸಹಜವೇ.

ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಶಾಸಕ ನಾಗಯ್ಯನವರ ಬಲಗೈ ಎಂದರೆ ರಂಗಧಾಮಯ್ಯನವರೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಉತ್ತಲ್ಲ. ಅವರೇ ಕಂತ್ರಾಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದರಿಂದ ಮಹೆತೆ, ರುದ್ರಣ್ಣ ಮುಂತಾದ ಪಟಾಲಂ ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕ್ಕಿಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಾಕೆಂದುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು, ಮಾವಿನ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ ಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಏರಿದು ಕಡೆ ಏರಡೆರಿದ ಸ್ವಿಳರುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು, ಮಂತ್ರ ಭದ್ರಪೂನವರ ಭಾರಿ ಕಟೋಟನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬ್ಯಾನರು ಹಾಕುವವರಿಗೂ ಅಂಥ ಜನಜಂಗಳಿಯೇನಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶಾಸಕ ನಾಗಯ್ಯನವರ ಮನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಗೊಂಡು ಸಿದ್ಧಾವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದರಿಂದ

